

Teatr im. J. Słowackiego
w Krakowie

dom
machin

Od reżysera: „Nie lubię miłości jako rozkazu, poszukiwania. Ona musi przyjść do ciebie jak głodny kot pod drzwi”. I jeszcze: „kiedy jestem / zdołowany, / muszę tylko / popatrzeć na swoje koty / i zaraz wraca mi odwaga.” (tłum. Michał Kłobukowski). Pomiędzy tymi dwoma cytatami z Charlesa Bukowskiego rozgrywa się sytuacja spektaklu „O kotach”. Po pierwsze, rozmawiamy o człowieku patrzącym na swoje koty i uczącym się od nich - czułości, niezależności, siły, umiejętności krótkiego pamiętania złego. Po drugie, rozmawiamy o miłości - a, co za tym idzie, o samotności, pragnieniach, ranach, bliznach, fascynacjach, zbliżeniach i rozstaniach. A jakże inna jest miłość, której chce (i potrzebuje) człowiek, od tej, której chce kot.

Punktem wyjścia były wiersze Charlesa Bukowskiego - wielkiego miłośnika kotów, snującego w swoich tekstach fascynujące paralele między zwierzęcym i ludzkim. Punktem dojścia: oniryczno-deliryczna wizja, w której człowiek (Gościu) spotyka w swojej samotni koty (o wdzięcznych imionach Winnie, Millie i Manx). Prawdziwe-nie-prawdziwe, koty wyobrażone, przetworzone, czasem podobne do ludzi, czasem wszędobylskie i nieposkromione - jak to koty. One piorą się po nocach, by zaraz się pogodzić, uprawiają wolną miłość, żyją chwilą, liżą się po srakach, a przy tym są piękne, dumne i dziwnie niewinne.

Gościu dostrzega w świecie kotów piękno, nawet jeśli złamane i brzydkie. To spotkanie staje się konfrontacją, próbą wydostania się z życia ludzkiego do kociego. Bo przecież, jak pisał Bukowski, „w przyszłym życiu chcę być kotem. Sypiać 20 godzin na dobę i czekać, aż mnie nakarmią. Siedzieć, liżąc sobie tyłek. Ludzie są zanadto żałośni, wściekli i monotematyczni.” Ten sam Bukowski, o którym Francuz Frédéric Beigbeder napisał, że był „bez wątpienia najdelikatniejszym, najwrażliwszym, najsubtelniejszym amerykańskim pisarzem drugiej połowy XX wieku”, pijącym wciąż ze źródła inspiracji „takich jak strach przed samotnością, pewność śmierci, smutek seksu, absurdalność wszechświata, niemożliwość miłości, kłamliwość alkoholu, użyteczność szaleństwa, czułość zniszczenia”. Koniec.

Teatr im. J. Słowackiego
w Krakowie

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

OFICJALNI PARTNERZY TEATRU

TOYOTA DOBRYGOWSKI
Bronowice

PATRONI MEDIALNI

VOGUE

RADIO
KRAKÓW

CHARLES BUKOWSKI

O KOTACH

REŻ. TOMASZ CYZ

PRZEKŁAD _____
REŻYSERIA _____
DRAMATURGIA _____
SCENOGRAFIA I KOSTIUMY _____
MUZYKA _____
CHOREOGRAFIA _____
REŻYSERIA ŚWIATŁA _____
INSPICJENTKA _____
PRODUCENTKA _____

Michał Kłobukowski
Tomasz Cyz
Patrycja Mnich
Anna Maria Karczmarska
Aleksander Dębicz
Helena Ganjalyan
Katarzyna Łuszczak
Anna Wójcicka
Oliwia Kuc

OBSDA _____
MANX _____ MATEUSZ BIERYT
MILLIE AGNIESZKA KOŚCIELNIAK
WINNIE ANNA TOMASZEWSKA
GOŚCIU TOMASZ WYSOCKI

PREMIERA 17.01.2020 W DOMU MACHIN (MINIATURA)